

Катеричката

Точно през тези дни стана едно сабитие, за което дори се писа в весниците. Улувили бяха катеричка край брегъ на езерото. Всички се радваха на красивото животинче с лубупитни учички и изяшни малки лапички. Тесе надиаваха цяло лято да се любуват на весели те ѝ игри.

Катеричката стоеше тъжна ведно ъгалче. несе дукоsvаше до яденето.

По „Чудното пътуване на Нилс Холгерсон“, Селма Лагерльоф

Емил от Лъонеберя

Емил се зъмисли. Видя, че прюзорецът на килера е отворен и тогава му хрумна чодесна мисал. Колко лесно беше да прихвърли една даска от прюзореца на дарводелска та барака до прозореца на килера и да изпълзи понея. той никога несе двоомеше слет някое от своите чодесни хрумвания. Слет мик даската лежеше на миасто и емил запалзя по нея.

По „Емил от Лъонеберя“, Астрид Линдгрен

Циклонът

в единия ъгал бе голямо то лигло на чичо хенри и на леля Ем, а малкото легло на дороти бе вдругиа ъгал. Ниамаше ни то тъван, ни то мъзе, а само идин малак трап, ископан в земята – наричъха го циклонова изба. Там циалото семеиство се криеше, когато се задъдеше някоя от унези голями вихрушки, толкова силни, че можеха да сринат всяка зграда по пътя си.

По „Вълшебникът от Оз“, Лиман Франк Баум